

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การแก้ไขปัญหาในวิทยานิพนธ์นั้นจะใช้วิธีการระดมความคิดจากผู้เชี่ยวชาญ (Brain Storming) จากแผนภาพเหตุ และผล (ผังก้างปลา) โดยนำเอาสาเหตุสำคัญ ๆ มาทำการแก้ไขเพื่อให้อุบัติการณ์การพ่นสีนั้นลดลง ซึ่งในความเป็นจริงแล้วผู้ทำการวิจัยไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นได้ทั้งหมดทุกปัญหา เพราะบางปัญหานั้นไม่ได้เกิดจากโรงงานตัวอย่าง หรือในหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยในบทที่ 7 นี้ ผู้วิจัยจะเสนอแนะวิธีการแก้ไขให้กับโรงงานตัวอย่างเพื่อให้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในอนาคตต่อไป โดยในการเสนอข้อเสนอนั้นผู้ทำการวิจัยจะทำการเสนอแนะในส่วนที่ผู้ทำการวิจัยเกี่ยวข้องและมีหน้าที่รับผิดชอบกับโรงงานตัวอย่างเท่านั้น ปัญหาที่จะทำการเสนอนั้นผู้ทำการวิจัยจะมุ่งเน้นไปที่ 2 ปัญหาหลักคือ ปัญหาฝุ่นและสิ่งสกปรกในผิวสี ปัญหาสีเกิดรอยค่าง ซึ่งจะ ไม่กล่าวถึงปัจจัยส่วนอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง

7.1 ปัญหาฝุ่นและสิ่งสกปรกในผิวสี

กระบวนการพ่นสีรถยนต์นั้นประกอบไปด้วยปัจจัยและส่วนต่าง ๆ มากมายปัจจัยต่าง ๆ เท่านั้นล้วนแต่เป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาฝุ่นและสิ่งสกปรกในผิวสีได้ทั้งสิ้น ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ นั้นมีทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกโรงงานตัวอย่างที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ผู้ทำการวิจัยจึงกล่าวถึงข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไขของปัจจัยภายในบางหัวข้อ ดังนี้

7.1.1 ความสะอาดของเสื้อผ้า

ข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไข ปัจจุบันนี้พนักงานพ่นสีในโรงงานตัวอย่างจะทำการใส่ชุดพ่นสีที่เป็นชุดตัดเย็บมาจากผ้าฝ้ายผสม ซึ่งเนื้อผ้าชนิดนี้ง่ายต่อการเกิดการสะสมของฝุ่นมาก ซึ่งการแก้ไขก็สามารถแก้ไขได้โดยการเปลี่ยนมาเป็นชนิดผ้าที่เป็นใยสังเคราะห์ที่มีความละเอียดของเนื้อผ้าสูง ไม่เกิดการสะสมของฝุ่นผง และผ้าที่ใช้นั้นจะต้องเป็นผ้าที่เป็นตัวนำทางไฟฟ้า เพื่อป้องกันไฟฟ้าสะสมหรือไฟฟ้าสถิตย์อันอาจจะทำให้เกิดประกายไฟในขณะที่ทำการพ่นสี ทำให้อาจเกิดการระเบิดหรือลุกไหม้ขึ้นได้ เสื้อผ้าของพนักงานจะต้องซักทุกวัน และก่อนที่พนักงานทุกคนจะเข้าไปในห้องพ่นสีจะต้องทำการเป่าลมที่ชุดพ่นสีให้สะอาดก่อน

7.1.2 ทิศทางของอากาศในห้องพ่นสี

ข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไข การพ่นสีในอุตสาหกรรมรถยนต์นั้นจะต้องควบคุมทิศทางของลมเป็นสำคัญ การที่จะทำให้เกิดคุณภาพของการพ่นสี และได้สีที่มีคุณภาพดีนั้น จำเป็นที่จะต้อง

พันสีในขณะที่ลมนิ่ง ๆ หรือมีการหมุนวนของอากาศน้อยที่สุด ในการพันสีของอุตสาหกรรมรถยนต์ หรือโรงงานตัวอย่างนั้นจะใช้เป็นห้องพันสีระบบปิด โดยการทำให้อากาศในห้องพันสีนั้น ๆ ได้นั้น อากาศที่จ่ายให้ (Air Supply) ห้องพันสี และระบบระบายในห้องพันสี (Exhaust System) จะต้องทำงานที่สัมพันธ์กันโดยอากาศที่จ่ายให้ห้องพันสีนั้นต้องมีปริมาณเท่ากับปริมาณของอากาศที่ถูกดูดระบายออกไปตามรูปที่ 4.11 ในบทที่ 4 ปริมาณอากาศที่จ่ายให้มากกว่าอากาศที่ถูกดูดระบายออกไป ก็จะทำให้เกิดอากาศในห้องพันสีถูกผลักดันออกนอกห้องพันสี ทำให้เกิดละอองสีฟุ้งกระจายออกมา และในกรณีเคียวถ้าปริมาณอากาศที่จ่ายให้มันน้อยกว่าอากาศที่ถูกดูดระบายออกไป ก็จะทำให้อากาศภายนอกเข้ามาในห้องพันสีซึ่งก็จะพาฝุ่นผงเข้ามาพร้อมกับอากาศด้วย ซึ่งในการที่อากาศภายนอกเข้าห้องพันสีนั้นสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุดังนี้

1. ฟিলเตอร์ Air Supply อุดตันทำให้ปริมาณของอากาศที่จ่ายให้ห้องพันสีไม่เพียงพอ
2. แผงทำความเย็นของระบบ Air Supply อุดตัน

การแก้ไขจะต้องกำหนดอายุการใช้งานฟিলเตอร์ Air Supply ให้ชัดเจน โดยทั่วไปแล้วจะมีอายุการใช้งานประมาณ 6 เดือน ในปัจจุบันนี้นั้นมีการใช้งานที่นานกว่าความเป็นจริง ประมาณ 8 - 10 เดือน ถึงจะมีการเปลี่ยนฟিলเตอร์ ด้วยเหตุผลที่จะทำการลดต้นทุนการผลิตลง ในการแก้ไขให้เป็นรูปธรรมนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือของผู้บริหารที่จะกำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติอย่างจริงจัง ส่วนสาเหตุที่เกิดจากแผงทำความเย็นของระบบ Air Supply อุดตัน นั้น ได้ถูกแก้ไขด้วยการกำหนดเป็น "ใบรายงานการทำความสะอาดวันหยุด" ในหัวข้อลำดับที่ 9 ข้อบทที่ 5

7.1.3 ความสะอาดของสายลมพันสี

ข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไข สายลมพันสีเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญ โดยต่อจากแหล่งกำเนิดภายนอกห้องพันสีมาภายในห้องพันสี ดังนั้นสายพันสีจึงต้องสัมผัสกับละอองสีอยู่ตลอดเวลาที่มีการพันสี เป็นสาเหตุให้มีการสะสมของสีเกิดขึ้น ละอองสีนี้เองเมื่อมีการสะสมเป็นระยะเวลานาน ๆ ก็จะเป็นคราบสีแผ่นแข็ง ๆ และเมื่อสายลมถูกบังคับในขณะที่ทำการพันสี คราบสีนี้เองก็จะหลุดล่อนออกเป็นสะเก็ดเล็ก ๆ ถ้าปลิวไปติดฟิล์มสีที่ยังเปียกอยู่ก็จะเกิดปัญหาเม็ดผงขึ้น สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุดังนี้

1. วัสดุที่ใช้ทำสายลมนั้นมีคุณสมบัติไม่เหมาะสมกับการใช้งานในการพันสี เพราะง่ายต่อการสะสมของละอองสี
2. ไม่มีการทำความสะอาดที่สม่ำเสมอ เช่น ทำความสะอาดหลังเลิกงาน และทำความสะอาดประจำสัปดาห์
3. พนักงานไม่ให้ความสำคัญในการทำความสะอาดสายลมพันสี

การแก้ไขนั้นสามารถแก้ไขได้โดยการเปลี่ยนชนิดของสายลม ให้มาใช้สายลมที่ทำมาจากวัสดุที่มีผิวมันไม่หยาบสามารถทำความสะอาดได้ง่าย ซึ่งในโรงงานอุตสาหกรรมรถยนต์บางแห่งได้ทำการเปลี่ยนชนิดของสายลมพ่นสีมาเป็นท่อเหล็กอ่อน ท่อชนิดนี้มีลักษณะเป็นผิวมันท่อต่อสารเคมีและทินเนอร์ แต่มีราคาแพงทำให้มีผลต่อต้นทุนการผลิต จึงต้องอาศัยความร่วมมือของผู้บริหารที่จะกำหนดเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา

7.2 ปัญหาที่เกิดรอยค่าง

ปัญหาที่เกิดรอยค่างนี้มีสาเหตุมากมายซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพแสดงการวิเคราะห์สาเหตุปัญหาที่เกิดรอยค่างตามรูปที่ 4.7 ในบทที่ 4 ในการแก้ไขปัญหานี้สามารถทำการแก้ไขได้ทั้งหมด 4 ข้อ ซึ่งกล่าวไว้แล้วในบทที่ 5 โดยในบทนี้จะกล่าวเพียงบางหัวข้อที่ผู้ทำการวิจัยเกี่ยวข้องและรับผิดชอบเท่านั้น ในส่วนที่จะต้องเกี่ยวกับหน่วยงานอื่นจะไม่ทำการกล่าวถึง

7.2.1 เจ็มปิ่น, หัวครอบปืน Auto Spray ไม่ดี

ข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไข การพ่นสีแบบ Auto-Spray ได้มีการพัฒนาขึ้นมาเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการพ่นสีให้ดีขึ้น วิธีการพ่นสีแบบ Air Spray โดยใช้คนพ่นสีจะมีประสิทธิภาพในการพ่นสีต่ำ คือปริมาณความสิ้นเปลืองของสีค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงได้มีการพัฒนาวิธีการพ่นสี เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการพ่นสีค่อนข้างดีขึ้น คือ วิธีการพ่นสีโดยใช้เครื่องพ่นสีอัตโนมัติ (Auto Spray) ในโรงงานตัวอย่างปัจจุบันนี้มีการใช้เครื่องพ่นสีอัตโนมัติ แบบ REA Gun ซึ่งเป็นปืนพ่นสีที่พัฒนาขึ้นมา โดยพัฒนาเป็นปืนพ่นสีไฟฟ้าเหมาะสมสำหรับการพ่นสี Metallic Base Coat ส่วนประกอบที่สำคัญของ REA Gun จะประกอบไปด้วย หัวครอบปืน (Air Cap), Paint Nozzle และ เจ็มปิ่น สาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้หัวครอบปืน (Air Cap), Paint Nozzle และเจ็มปิ่น ได้รับความเสียหายคือ การขาดขั้นตอนการทำงาน ในการทำความสะอาดอย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงควรที่จะกำหนดเป็น เอกสารมาตรฐานการประกอบ อย่างชัดเจน

7.2.2 ปรับปืนพ่นสีไม่ดี

ข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไข การปรับปืนพ่นสีเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก และควรคำนึงถึงเกี่ยวกับปริมาณสีที่ออกปลายปืนพ่นสี และรูปแบบหรือขนาดของละอองสี ซึ่งจะมีผลต่อที่เกิดรอยค่าง ความกว้างของละอองสีมีความเหมาะสม ควรมีความกว้างระหว่าง 25 - 30 เซนติเมตร โดยใช้ระยะห่างระหว่างปืนกับชิ้นงานประมาณ 25 - 30 เซนติเมตร รูปที่ 3.5 ในบทที่ 3

7.2.3 ฟันสีไม่สม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไข การฟันสีที่จะให้มีคุณภาพควรให้มีการฟันสีในลักษณะที่ทำให้ฟิล์มมีความหนาเท่ากัน ถ้าระหว่างระยะห่างของละอองสีที่ซ้อนทับกัน ไม่เหมาะสมจะทำให้ความหนาของสีไม่สม่ำเสมอ ทำให้เกิดเป็นร่องทางยาว ๆ เกิดเป็นปัญหาต่าง (Mottle) ในการฟันสี ควรให้ซ้อนทับกันประมาณ $2/3 - 1/2$ ของความกว้างของละอองสีซึ่งดูได้ตามรูปที่ 3.10 ในบทที่ 3

7.2.4 อัตราการไหลของสีไม่ได้มาตรฐานก่อนฟันสี

ข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไข อัตราการไหลของสีที่ปลายปืนฟันสี ภายใต้แรงดันของปั๊มส่งสี เมื่อเราต้องการที่จะวัดอัตราการไหลของสีที่ปลายปืนฟันสีนั้น จะกระทำได้โดยนำเอาถ้วยวัดปริมาตรของเหลว (Cylinder Cup) นำมารองรับปริมาณของสีที่ไหลออกมาต่อ 1 หน่วยเวลา ซึ่งอัตราการไหลของสีนั้นจะถูกกำหนดไว้เป็นมาตรฐานคือ จะอยู่ประมาณ 380 - 450 ซีซี/นาที ซึ่งอัตราการไหลของสีที่ดีที่สุดจะอยู่ที่ 400 ซีซี/นาที ถ้าอัตราการไหลไม่ได้ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ถ้าอัตราการไหลน้อยเกินไปก็จะทำให้เกิดปัญหาสีบาง ปัญหาสีหยาบ ปัญหาสีต่าง ๆ และถ้าอัตราการไหลมากเกินไปก็จะทำให้เกิดปัญหาสีไหล ปัญหาสีเค็ด และอาจเกิดปัญหาสีต่างได้เช่นกัน ๆ ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจวัดอัตราการไหลของสีอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการเช็คยืนยันก่อนการทำงาน จึงควรจะมีการออกแบบใบตรวจเช็คตามตารางตัวอย่าง 7.2

7.2.5 ลมฟันสีแรงเกินไป

ข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไข การปรับความดันลมในการฟันสีควรปรับให้เหมาะสมกับชนิดของสี และเครื่องมือที่ใช้งานเพื่อให้ได้ขนาดของละอองสีที่เหมาะสมทำให้ได้ฟิล์มสีที่มีความหนาตามมาตรฐาน และผิวฟิล์มสีเรียบสวยงาม การปรับแรงดันลมที่ไม่เหมาะสมหรือแรงเกินไปก็จะทำให้ เกล็ดของอลูมิเนียมในสี เมททาลิก อาจจะลอยหรือจมทำให้ฟิล์มสีเกิดลักษณะเป็นจ้ำ ๆ หรือ ลิว ๆ เป็นทางยาว ๆ เป็นปัญหาสีเกิดรอยต่าง ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจวัดความดันลมของแต่ละสีอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการเช็คยืนยันก่อนการทำงาน จึงควรจะมีการออกแบบใบตรวจเช็คตามตารางตัวอย่าง 7.2

ตารางการตรวจเช็ค ATOMIZING และ PATTERN

เวลาที่ตรวจวัด		ชื่อสี	ล็อตรถที่จะพ่น	ตำแหน่ง	คอมพิวเตอร์		แรงดันลมข้างห้องพ่น		แรงดันลมที่ตู้ควบคุม		อัตราการไหลสี				ผู้วัด	ผู้ตรวจสอบ																									
วันที่	เวลา				ก่อนปรับ	หลังปรับ	ก่อนปรับ	หลังปรับ	หลังปรับ	ผู้ตรวจวัด	ค่าที่ตั้ง	ก่อนปรับ	หลังปรับ	ก่อนปรับ			หลังปรับ																								
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td colspan="2">Factor Flow Rate</td> <td style="text-align: center;">G1</td> <td style="text-align: center;">G2</td> </tr> <tr> <td rowspan="2" style="text-align: center; vertical-align: middle;">TOP</td> <td>ก่อนปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>หลังปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td rowspan="2" style="text-align: center; vertical-align: middle;">SIDE L</td> <td>ก่อนปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>หลังปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td rowspan="2" style="text-align: center; vertical-align: middle;">SIDE R</td> <td>ก่อนปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>หลังปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> </table>		Factor Flow Rate		G1	G2	TOP	ก่อนปรับ			หลังปรับ			SIDE L	ก่อนปรับ			หลังปรับ			SIDE R	ก่อนปรับ			หลังปรับ																	
		Factor Flow Rate		G1	G2																																				
		TOP	ก่อนปรับ																																						
			หลังปรับ																																						
		SIDE L	ก่อนปรับ																																						
			หลังปรับ																																						
		SIDE R	ก่อนปรับ																																						
			หลังปรับ																																						
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td colspan="2">Factor Flow Rate</td> <td style="text-align: center;">G1</td> <td style="text-align: center;">G2</td> </tr> <tr> <td rowspan="2" style="text-align: center; vertical-align: middle;">TOP</td> <td>ก่อนปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>หลังปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td rowspan="2" style="text-align: center; vertical-align: middle;">SIDE L</td> <td>ก่อนปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>หลังปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td rowspan="2" style="text-align: center; vertical-align: middle;">SIDE R</td> <td>ก่อนปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>หลังปรับ</td> <td></td> <td></td> </tr> </table>		Factor Flow Rate		G1	G2	TOP	ก่อนปรับ			หลังปรับ			SIDE L	ก่อนปรับ			หลังปรับ			SIDE R	ก่อนปรับ			หลังปรับ																	
		Factor Flow Rate		G1	G2																																				
		TOP	ก่อนปรับ																																						
			หลังปรับ																																						
		SIDE L	ก่อนปรับ																																						
			หลังปรับ																																						
		SIDE R	ก่อนปรับ																																						
			หลังปรับ																																						

ตารางที่ 7.1 แสดงการตรวจเช็ค Atomizing และ Pattern

7.3 สรุปผลการใช้เครื่องมือ SQC

7.3.1 ประโยชน์ของการใช้ใบตรวจสอบ (Check Sheet) ในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้พนักงานของโรงงานตัวอย่าง บันทึกการตรวจสอบสะดวกสบายขึ้น โดยทั่วไปแล้วการวางรูปแบบใบตรวจสอบจะต้องคำนึงถึงความสะดวกสบายของพนักงาน ในโรงงานตัวอย่างนั้นได้นำเอาใบตรวจสอบมาใช้กำหนดการล้างถังสีในห้องผสมสีตามตารางที่ 5.4 เพื่อแก้ไขปัญหาถังสีไม่สะอาดมีฝุ่นและสิ่งสกปรกติดอยู่ทำให้เกิดปัญหาฝุ่นและสิ่งสกปรกในผิวสี ซึ่งเป็นหัวข้อปัญหาการแก้ไขในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

2. ช่วยให้การตรวจสอบ การอ่านหรือสรุปการตรวจสอบรวดเร็วขึ้น ซึ่งใบตรวจสอบที่ใช้กำหนดการล้างถังสีในห้องผสมสีนั้นสามารถบอกกำหนดเวลาที่จะทำการล้างถังสี ว่าถึงกำหนดที่ล้างหรือยัง ทำให้การอ่าน การตีความหรือการจัดทำสรุปผลการล้างถังสีในงานควบคุมคุณภาพ และปัญหาฝุ่นและสิ่งสกปรกในผิวสี

3. ทำให้การสื่อสารข้อมูลและการตัดสินใจในการดำเนินงานควบคุมคุณภาพ เป็นไปอย่างถูกต้อง ใบตรวจสอบที่ใช้กำหนดการล้างถังสีในห้องผสมสีนั้น ช่วยลดการใช้ข้อมูลที่ยืดเยื้อในการอธิบาย ช่วยในการเตือนความจำในการทำงาน ลดความสับสน หรือผิดพลาด

4. ทำให้การตรวจสอบเป็นไปอย่างมีระบบ ใบตรวจสอบกำหนดการล้างถังสีในห้องผสมสีช่วยให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานผสมสีของโรงงานตัวอย่างตรวจสอบได้ง่าย และรวดเร็ว ทำให้ข้อมูลที่ได้รับนั้นเป็นทิศทางเดียวกัน

7.3.2 ประโยชน์ของการจำแนกข้อมูล (Stratification) ในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยชี้สาเหตุได้ชัดเจน ในบทที่ 4 หัวข้อ 4.9, 4.10 ที่ทำการวิเคราะห์ปัญหาฝุ่นและสิ่งสกปรกในผิวสี และปัญหาสีเกิดรอยด่าง การจำแนกข้อมูลของปัญหาที่ถูกต้อง จะช่วยให้ผู้ทำวิจัยมองเห็นสาเหตุของปัญหาได้ชัดเจนสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงกับสาเหตุที่แท้จริง

2. สามารถนำไปใช้กับเครื่องมืออื่น เพื่อแสดงให้เห็นประสิทธิภาพในการใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหามากขึ้นนั้น สามารถใช้ร่วมกับแผนภาพสาเหตุและผล (Cause & Effect Diagram) ตามรูปที่ 4.6, 4.7

7.3.3 ประโยชน์ของแผนภาพสาเหตุและผล (Cause & Effect Diagram) ในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สามารถใช้วิเคราะห์หาสาเหตุหรือองค์ประกอบของปัญหาฝุ่นและสิ่งสกปรกในผิวสี และปัญหาสีเกิดรอยค้ำ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงในบทที่ 5

2. ผลจากการระดมสมองจากผู้เชี่ยวชาญ สามารถนำมาเขียนได้อย่างเป็นรูปแบบ เข้าใจง่าย นำไปแก้ไขได้ง่าย

7.3.4 ประโยชน์ของผังพารโต (Pareto Diagram) ในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับที่จะตรวจสอบปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับสีที่เกิดในโรงงานตัวอย่าง โดยนำปัญหาเหล่านั้นเรียงลำดับตามความสำคัญของข้อมูลจากมากไปหาน้อย โดยแสดงเป็นกราฟแท่งและแสดงค่าสะสมด้วยกราฟเส้นตามรูปที่ 4.3 ทำให้ทราบว่าปัญหาที่จะต้องแก้ไขมี 2 ปัญหาคือปัญหาฝุ่นและสิ่งสกปรกในผิวสี และปัญหาสีเกิดรอยค้ำ ซึ่งสามารถทำการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ไขต่อไปได้

7.3.5 ประโยชน์ของกราฟ (Graph) ในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ของปัญหาในกระบวนการทำสีรถยนต์ตั้งแต่ในอดีต จนกระทั่งถึงปัจจุบันตามกราฟรูปที่ 3.14, 3.15 และ 3.16 เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข

2. ใช้อธิบายข้อมูลก่อนการแก้ไขและหลังการแก้ไข ช่วยให้สามารถอธิบายหรือชี้แจงผู้ที่เกี่ยวข้องทราบได้โดยง่ายตามกราฟรูปที่ 6.1, 6.2 และ 6.3

7.3.6 ประโยชน์ของการออกแบบการทดลอง (Experimental Design) ในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งสามารถช่วยทำการเลือกพารามิเตอร์ที่เหมาะสมที่สุดของการพ่นสีรถยนต์ด้วยปืนพ่นสีอัตโนมัติ (Auto Spray) เพื่อที่จะทำให้การพ่นสีรถยนต์มีประสิทธิภาพมากที่สุด และทำให้ได้ฟิล์มสีที่มีคุณภาพดี